

ZENIT

Svijet viđen iz Rima

ZE11111104 - 2011-11-11

Papin nagovor biskupima koji vode karitativne skupine

„Dobrota postoji i ... raste među nama“

Vatikan, 11. studenoga 2011. (Zenit.org). - Slijedi tekst u kojem se Benedikt XVI. danas obratio skupini biskupa čija je pastoralna dužnost praćenje karitativnog rada te predstavnicima europskih karitativnih organizacija.

* * *

Draga braćo biskupi,
Dragi prijatelji,

Sretan sam što imam priliku da vas pozdravim na vašem susretu pod pokroviteljstvom Pontifikalnog vijeća „Cor Unum“ u ovoj Europskoj godini volonterizma.

Dopustite mi da započnem zahvalom kardinalu Robertu Sarahu na ljubaznim riječima koje mi je uputio u vaše ime. Također bih htio izraziti duboku zahvalnost vama kao i milijunima katoličkih volontera koji doprinose, redovito i velikodušno, karitativnom poslanju Crkve širom svijeta. U današnje vrijeme, obilježeno krizom i nesigurnošću, vaša zauzetost je razlog za povjerenje jer potvrđuje da dobrota postoji i da raste među nama. Vjera svih katolika se sigurno umnaža kad vide dobra djela koja se čine u ime Kristovo (usp. *Flm* 6).

Za kršćane, volonterski rad nije samo izraz dobre volje. On se osniva na osobnom iskustvu Krista. On je bio prvi koji je služio čovječanstvu, on je u slobodi darovao svoj život za dobro svih. Taj dar nije rezultat naših zasluga. Iz toga učimo da nam je Bog darovao samoga sebe. I više od toga: *Deus Caritas est* – Bog je ljubav, da citiramo rečenicu iz Prve poslanice sv. Ivana (4:8), po kojoj sam nazvao svoju prvu Encikliku. Iskustvo Božje velikodušne ljubavi izaziva nas i oslobađa nas da prihvatimo isti stav prema našoj braći i sestrama: „Besplatno primiste, besplatno dajte“ (*Mt* 10,8). To posebno doživljavamo u Euharistiji kad Sin Božji, u lomljenju kruha, spaja vertikalnu dimenziju svoga božanskog dara s horizontalnom dimenzijom našeg služenja braći i sestrama.

Kristova milost pomaže nam da u sebi otkrijemo ljudsku čežnju za solidarnošću i temeljnim poziv da ljubimo. Njegova milost usavršava, osnažuje i podiže taj poziv te nas osposobljava da služimo drugima bez nagrade, zadovoljstva ili ikakve naknade. Ovo je dio veličine našeg poziva kao ljudskih bića: da služimo drugima s istom slobodom i velikodušnošću koje nalazimo u Bogu samome. Tako postajemo i vidljiva oruđa njegove ljubavi u svijetu koji još uvijek duboko čežne za tom ljubavlju usred siromaštva, usamljenosti, marginalizacije i nezainteresiranosti koju vidimo oko sebe.

Razumije se da katolički volonterski rad ne može zadovoljiti sve potrebe, ali to nas ne obeshrabruje. Isto tako si ne smijemo dopustiti da nas zavedu ideologije koje žele promijeniti svijet polazeći samo od ljudskog viđenja. Ono malo što uspijemo učiniti da bismo olakšali ljudske potrebe može se promatrati kao dobro sjeme koje će rasti i dati obilan rod: to je znak Kristove prisutnosti i ljubavi koji, kao i drvo u Evanđelju, raste da bi dalo zaklon, zaštitu i snagu svima koji ga traže.

To je priroda svjedočenja koje vi, u svoj poniznosti i uvjerenju, nudite civilnom društvu. Dok je dužnost javnih vlasti da ovaj doprinos priznaju i cijene bez iskrivljavanja, vaša je uloga kao kršćana da aktivno sudjelujete u životu društva, nastojeći ga učiniti još humanijim, obilježeni još vjerodostojnijom slobodom, pravednošću i solidarnošću.

Naš se današnji susret održava na dan liturgijskog sjećanja na sv. Martina iz Toursa. Martin, kojeg se često prikazuje kako dijeli svoj ogrtač sa siromahom, postao je uzor milosrđa diljem Europe pa i u cijelome svijetu. Danas je volonterski rad kao karitativno služenje postao općepoznati element naše moderne kulture. Usprkos tome, njegovi se izvori još mogu nazrijeti naročito u kršćanskoj brizi za očuvanjem, bez pristranosti, dostojanstva ljudske osobe stvorene na Božju sliku i priliku. Kad bi se ovi duhovni korijeni zanijekali ili umanjili ili kad bi samo koristoljubivost bila kriterijem naše suradnje, postojala bi opasnost da se izgubi ono najposebnije u vašoj službi, nauštrb društvu u cjelini. Dragi prijatelji, zaključio bih s ohrabrenjem mladima da u volonterskom radu otkriju način kako će rasti darujući sebe u ljubavi koja životu daje najdublji smisao. Mladi se spremno odazivaju pozivu ljubavi. Pomozimo im da čuju Krista koji im govori u srcima i privlači ih bliže sebi. Ne smijemo se bojati staviti pred njih radikalni izazov koji je sposoban promijeniti život, pomažući im da shvate da su naša srca stvorena da daju i primaju ljubav. Sebedarje nas osposobljuje da živimo život u punini.

U tom bih se raspoloženju želio još jednom zahvaliti svima vama i onima koje predstavljate. Molim Boga da bdije nad vama u vašem obilnom služenju i da ono bude još plodonosnije, za dobro Crkve i cijeloga svijeta. Vama i vašim suradnicima radosno podjeljujem svoj apostolski blagoslov.